

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

**Decanus Et Caeteri Professores Facultatis Philosophicae, Ad Exequias ... D. Petri
Laurembergii, Poeseos in alma Universitate Rostochiensi Professoris celeberrimi
... Omnes omnium ordinum Cives Academicos, quo par est, studio invitant**

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756284627>

Druck Freier Zugang

riac
orum
ingenium.

Kl. 241. (3.) <son>

DECANUS

Et cæteri Professores Facultatis
Philosophicæ,

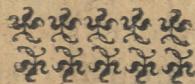
Ad Exequias

VIRI CLARISS: ET PRÆST AN-
TISSIMI

D. PETRI LAU-
REMBERGII, Poëseos in
alma Universitate Rostochiensi

Professoris celeberrimi, hodie hora
prima celebrandas

Omnes omnium ordinum Cives Academi-
cos, quo par est, studio invitant.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Anno M D C XXXIX.

Kl 41 (s)

Tsi sint multi, qui illud E-
picuri $\lambda\alpha\theta\epsilon$ Bi $\omega\sigma\sigma$ & animo probent,
& verbis commendent, & in vita
tanquam apprimè utile sectentur,
tamen sunt, nec pauciores, qui id
sedulo agunt, ut non apud præsentes tantum te-
stentur, sed apud posteros quoq; non se degene-
res fuisse hujus mundi incolas, aut otiosos vixisse
Cives Reipubl. quorum nomen & memoriam,
idem tumulus, qui corpus tegit, obruat. Et prius
quidem illud amplectuntur, qui curas, vanitates
& frustrations humanæ vitæ considerant, qui suū
se negotium curare dicunt, nec se alienis facile ad-
miscent, ne suas res interim negligant, & non raro
in periculum abducantur: Cui generi ut assentia-
tur Menippus, apud inferos eum hortatur Tire-
sias & monet, hoc solum tota in vita persequen-
dum, ut præsentibus bene compositis, minimè cu-
riosus, nulla re sollicitus, quantum possit, vitam
traducat. Cæteri vero melius & rectius à Platone
instituti noverunt, non sibi tantum natum esse
hominem, sed partem ejus patriam, partem paren-
tes, partem proximos quosq; postulare: quæ nisi
debita cuiq; tribnatur, justitiae lex violatur. Igitur
si quis D E U M suo in opere laudet, ejus provi-
dentiam ac beneficia humano generi præstata præ-
dicet,

dicet, proximo bene velit, bene faciat, magistratum suum vel recte administraret, vel administranti obediat, aliis honesto exemplo praebeat, virtutis & modestiae cultum faciendo & imitando cōmendet, eruditionis praeclaram copiam assiduo studio sibi comparet, aliis communicet, non is magis latere potest, quam lucerna obscurio in loco accensa, & opus facientibus inserviendo paulatim consumta. Quid si Themistocles ignotus fuisset Atheniensibus, Romanis Camillus, Dionī Plato, quantum damni Resp. cepisset? Quemadmodum vero lumen in causa est, ut non solum alii aliis conspi- cui simus, verum & utiles; ita notitia non modo gloriam virtutis illustriorem reddit, verum exer- citationem quoq; virtutis parit. Epaminondas ad quadragesimum usq; annum ignotus nihil pro- fuit suis popularibus, cum postea res praeclaras gesserit, patriam servaverit, nomen suum æternæ memorie consecravit. In hac posteriorum classe nomen quoque suum profitetur Vir CL. Dn. D. PETRUS LAUREMBERG poëeos Profess. Collega & amicus noster colendus, cujus ortum, vitam & studia cognoscere, ex eo, quod ipse dum viveret, scripsit, ac suis verbis & fide post obitum publicari voluit, non nullum erit operæ premium.

PETRUS LAUREMBERGIUS nascitur Rostochij
Anno 1585. die 26. Augusti, Patre D. GULIELMO LAU-

A 2

REM.

REMBERG, Medic: & super: Mathematum Professore, Praetico celeberrimo. Maire JOANNA LONGOLIA, Nobili Ultrajectensi Batavâ, nepte JOANNIS & GIBERTI LONGOLIORUM. Fundamenta litteraria jecit Rostochij sub PAULO TARNOVIO Schola trivalis Rectore. Ingenium ejus egregium & singulare ostendit se statim in pueritia; Vix II. annorum puer sub auctu Dn. TARNOVII integra poëmatas græca ut Archonautica nunquam antea latina facta convertit, & aliquando XIV. distincta genera græca, & latina à se compo-sita magna cum admiratione exhibuit. In Schola trivali etiam-num considerens cum pater illius publice explicaret Brucæ librum de I. motu, indulta illi quondie fuit hora una, qua istam lectio-nem audiret, post rediit ad Scholasticos labores, & ita à teneris Oratoriam, Poesin, & Matthesin excoluit. Adolescens ibidens in Academia patria Philosophiam Peripateticam reliquam tractavit aliquot annos, cumq; paternâ arte delectaretur, cepit & huic, & Mathematicis disciplinis porro postiorem studiorum par-tem consecrare. Hic juvenilem etatem agens, ante quam un-quam pedem Rostochio efferret, studiosis aliis multo se senioribus Astronomiam prælegit, & in Collegio Disputatorio proposuit, quarum disputationum aliquot hic publice sunt impressæ. Anno 1608. Academiam Lugduno Batavam invisit, ibidemq; substi-tutus per biennium, admissus in amicitiam & singularem favo-rem J. SCALIGERI C. CLUSII P. PAVII D. BAU-
DII. His conscripsit, & typis vulgavit ASTRAEAM de usu globorum impressam Lugduni Batavorum. Postquam perlustrasset præcipuas Belgij Provincias, & urbes effectu Lovanij com-moratus Anno 1610. in Galliam profectus est, gratia adeundi Jos: Quercetanum, & Andr. Laurentium, Medicos, toto orbe celeberrimos. Sed uterq; paulo ante illius adventum conesse-rat fatis. Interea dum Lutetia Parisiorum commoratur, utens familiaritate tum aliorum Medicorum, tum præcipue J. Reo-lani

lani J. Guanij accidit ut & Regina mater corona donareetur &
HENRICUS Magnus manu parricida F. Ravallaci tolleretur
de vita. Ob eas turbas Lutetia relictæ perrexit ad alias Gallie
urbes præfectus nobilibus nonnullis Borussis, quos & erudiuit, &
peregrinantes duxit, cumq; pervenisset Salmuriū ad Ligurim à
Philippo Morrae Pleßiaci Domino, gubernatore ejus loci benigne
exceptus est, non solum alloquio, sed & convictu & habitatione
Domestica; Ejus consilio, & suau adjunctus est LAUREM-
BERGIUS morum magister & Preceptor illustri, ac generoso
adolescenti Anglo Guilielmo W. Corcuallai, quo cum primum
Universitatem Tictaviensem, hinc plerasq; urbes vicinas inter-
iectas perlustravit, & tandem Thelosum pervenire. Inde cum
porro in Italiam progrederi cum suo comitatu constituisset, factum
est, ut dum Montalbanum transirent, affecti loci amoenitate, &
Academie commoditate per astatem ibi subsisterent; Florebat
quidem tum studiosorum multitudine, tum Professorum celebri-
tate Academia Montalbanensis; sed ante id tempus discipli-
nas Mathematicas nemo in ea proposuerat. Qua de causa LAU-
REMBERGIUS motus totam fere Mathesin rogatu, & per-
missu Senatus Academicus publice docendo gratis explicavit ma-
gna auditorum frequentia & applausu. Itaq; Anno 1611. jussu
Regis, & consensu Procerum oblata illi, & commissa fuit Profes-
sio Philosophica Ordinaria, qua tum vacua erat. Et primo anno
pro more illius Academia mane per continuas duas horas, itemq;
meridie totidem Aristotelis Organon Logicum græcum audito-
ribus suis interpretari jussus est, singulis vero diebus Extraordi-
nariis disputationem publicam habere. Secundo anno curricu-
lum Physicum Aristotelicum oportuit illum absolvere, itaq; ex-
plicuit, & Commentariis ut Organon, illustravit plerasq; omnia
opera Physica Aristotelis, libros Physic: de Cœlo, de Anima, Me-
teolog: &c omnia hec commentaria sub titulo Collegij Montalba-
nen sis Laurembergiani, & sic secundo anno absoluto curriculo

Philosophico auditoribus suis Lauream seu gradum magisterij cō-
tribuere mos eum jussit. Ita alternis annis hunc laborem repetiȝ,
cumq; ejus fama per Academias Gallia & oras percrebresceret,
solenniter quoq; vocatus fuit ad Cathedram Medicinae Theore-
tice in Academia Montalbanensi, quam & acceptasset, nisi tum
crebra littera Senatus, populig, Hamburgensis, & consanguine-
orum serio, & valde instantes Hamburgi vocassent ad novū
Gymnasium exornandum. Deum vocantem sequutus est, illucq;
vit Montalbano relicto Anno 1614. Hic in honore, & amore ab o-
mnibus habitus per decennium docendo, & disputando juvenu-
rem gloriose erudiit, uti hodie toto est notissimum cælo! Sed cum
nescio quibus de causis Gymnasium diutius superstes esse nollent
ancistres, neg, stipendia erogarentur, vocarunt illum Principes sui
natalitij, & Collegium ducale in Acaademiam patriā Rostochium
ad Professionem Poesios, quam acceptavit. & ut nemini ignotum
est celeberrime exornavit, quanquam interim forte genio, & in-
genio aptior ad Medicinam, aut Philosoph: aut aliud munus.
Huc Rostochium cum familia se transferens Anno 1624. usq; in
præsentem 1699. fundus est officio Professorio. Quam acris,
& disquisiti fuerit iudicij in rebus inveniendis, aliusq; exami-
nandū, quam admiranda item, & divina, id in animo &
cognitione, & ore est omnium. Totum illud tempus XXXVII l.
annorum, quo legis, disputavit, peroravit, nunquam visus est
ulla schedula, aut papyro ut in Cathedra, sed omnia memoriter,
& extempore incredibili promptitudine edisseruit, tui ille
Orationes funebres in solemnitate Illustriss: Ducum de suggesto,
tot Promotiones, sine omni chartarum adminiculo & ulla titu-
batione habuit. Una cum Gallicis illis operibus circiter LXXXI.
libros, in omnigeno genere facultatum, & linguarum evulga-
vit, partim in Gallia, partim in superiori Germania, in Bel-
gio & alibi, plurima etiam in illius Bibliotheca nondum edita
servan-

servantur. Pueriles illos libellos excusos nullo in precio, aut
numero habuit. Corpus constitutione fuit à prima nativitate
phtisica, qui morbus illi à matre hereditarius fuit, corpore ex-
succo macilento, debili, qualues etiam illi suprema fila vitæ ab-
ruperit, anno clymacterico sexies nono scilicet 53. quem implevit,
cum 6 Mensibus. Matrimonium in ijs Anno 1616. cum le-
tissima & pudicissima Virgine MARGARETHA CAR-
MONIA, Viri spectatissimi & honestissimi Dn. JACOBI
CARMONII, Civis, & Negotiatoris primarij, ex quo illi nati
sunt liberis VI. JOHANNA, MARGARETHA, CATHA-
RINA, JACOB SEBASTIAN, GULIELMUS, PE-
TRUS, GERTRUDIS quorum tres fatis concederunt, tres
adhuc vitali aura vescuntur. Obiit Anno labente jam, Men-
sis Mai die 13. Hora 5. matutina, placide admodum, suspirijs &
precibus ad Deum ardenter fusis, cui animam suam commenda-
vit usq; ad extreum vita halitum, ut potius obdormire quam
mori videretur. & ratione & intellectu, & loquela instructissi-
mus, postquam per XII. integras sepiimanas letto affixus fuisset.
Hactenus ex præscriptio ipsius pie defuncti, & adjun-
cta appendice. Videtis, opinor, Cives Academici,
Virum laude non tantum nostra dignum, sed & vestra,
qui sape docentem audivistis & alia ejus commodita-
te, ut sese dabat occasio fructi estis. Utatur ille vi-
cissim vestra gratitudine, quam erga defunctum non
potestis majorem exercere, quam si frequentes ad
exequias conveniatis. Meditanda est nobis vitæ mor-
talis brevitas, caduca nostri generis natura, tempo-
rum, in qua reservati sumus, conditio, qua omnino
postulat, ut beatos merito prædicemus qui in Domi-
no moriuntur, non tantum quia mortis eos tormentum non tangit, neq; calamitas afficit, qualis pluri-
mas

mas belli nobis intusit præsentia, minatur futuram,
minantur morbi, annoꝝ caritas, & quod rei caput
est, fidei & caritatis Christianæ, passim disparentis,
defectus: sed multo potius, quod in æternis gaudiis
versantur, & iis quidem, quæ nec homines oculi
possint comprehendere, nec auribus, nec animo,
sive, ut ipsius Empedoclis utamur carmine ἢ ἐπόρεια
τάδ' ἀρδεῖσσον, ἢ ἵπποςοι, ἢ τὸ πεῖλυμα. Hoc igitur
agamus & vitam nostram quantumlibet brevem, labo-
riosam, obnoxiam Deo commendemus: Academiæ
vero laborantis, & intra triduum funera duorum præ-
stantissimorum sui membrorum videntis ac deploran-
tis, vicem non tam doleamus, quam Deum rogemus ut
hanc pietatis officinam, virtutis palæstram & eruditio-
nis gymnasium clementer & paterne respiciat, in Illu-
strissimis & Amplissimis Dnn. patronis animum juvan-
di, favendiq; resuscitet ac servet, viros idoneos in loca
vacua surroget, juventuti deinde Studiosæ Bonam.
Mentem largiatur, ut ita Dei gloria, Ecclesiæ & Aca-
demiae salus, docentium dissentiumq; labores ac stu-
dia promoveantur, augeantur, confirmentur. P. P.
sub sigillo Facultatis Philosoph. Anno 1639.
die XV. Maij.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn756284627/phys_0015](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756284627/phys_0015)

DFG

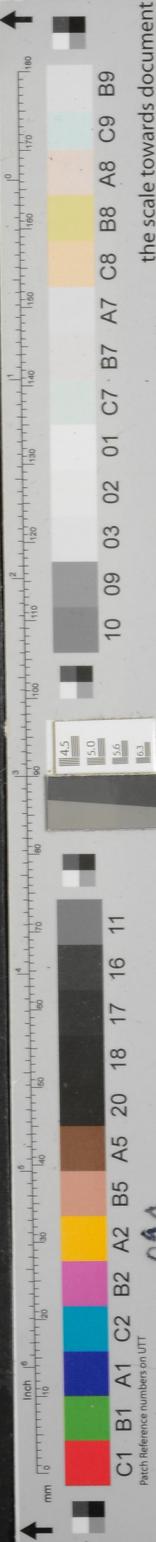

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

ges ac Principes s^ep^e attoniti audire : Suas
eminentis vim , non secus ac Demosthenici
petum imperij Proceres s^ep^e sensere . De
s non tantum privati, sed & publici partibus,
minis forma, de religionis purioris vindicijs,
ibus recte instituendis, litium prolixis telis
ad publicam salutem conservandam necessaria
ovellorum nostri ævi, novas Utopias somni-
luit alter Sulpitius, studio, usu, experientia, &
sed & archivis actisq; publicis haustâ scientia
olanè lepore differebat. Deniq; Encomio Lucij
ctorū disertissimū & oratorū juris peritissimū
t. Accedebat naturalis cum decenti venustate
ta gravitas, in divino cultu pietas, in homini-
s, in negocijs expediendis dexteritas, in adver-
peris continentia, in fortunæ instabilitate
quâ bonæ conscientiæ scuto munitâ, omnes
imniatum, invidiæ & livoris iclus ac mortus
repulit. Aulicis negocijs gravibusq; causis
& occupatisissimus fuerit, semper tamen
n respexit, ejus ut quondam alumnus, ita
as defensor, imo & excultor perpetuus fuit.
viro consultissimo Joanne Albino, pandectarum Pro-
dente, eidem in officio suffectus & in collegium Juridici
us fuerit; præstitit se quoq; in hac vita statione fidum
tiones crebræ, publicæ curæ & molestiæ, eum aulicos &
tiri & Labeonis JCt ex exemplo annum quasi cum labori-
quibus tamen cum sensim nimis irretiri & aulæ astringi
caria viri consultissimi Christiani Obmichy J. D. eximij,
demicum sibi creditam, luculenter feceravit. Virtuti-
n adversus affectuum motus, & adversitatum impetus
navit, seq; invictum reddidit : ast à morbis corporis se-
otius quò animo fortior, ed semper fuit corpore debilior:
um in itinere quodam officij ratione sucepto, correptus
ti initio typum tertianæ simplici gessit, ita non multò
sentavit, & inædis inducijs indulxit, majori paulò post
tuans, incrementum sumpsit, in quartanam degenerans,
Accesserunt lienis & mesaræ obstructiones, & quar-
oles scorbutus, perennis iudem à capite ad fauces & pul-
ascens indelinens tusus, cuius vehementia, venula pul-
monum